

Före dig

Som när du finner dig ståendes med en telefonlur i handen och plötsligt känner hur den doftar av andra människor som funnit sig ståendes med en telefonlur i handen och plötsligt känt hur den doftar. Före dig.

Som när du lyfter hälen för att gå över en tröskel som om den vore en horisont, men där någon redan lyft hälen för att gå över en tröskel som om den vore en horisont så många gånger att den ätit sig ner till grunden.

Som när du stirrar in i ett foto av ett vackert ansikte och plötsligt ser konturerna av ett annat ansikte göra konturerna av ett ansikte göra konturerna av ett vackert ansikte, och finner dig omringad.

Som när du minns att du lever för att du andas för att du lever och drar ett ännu djupare andetag för att leva lite till och blir medveten om hur andas är att inte tänka på att andas och hur du plötsligt slutar.

Som när du andas.

Före dig.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Saga-Sofia med Poeter.se id #3919 innehar upphovsrätten